

Берлин -- Ангела Меркел остаје режисер односа са Београдом, али полако истиче време Вучићевог лежерног позивања на пријатељство са Берлином, пише Дојче веле.

Његова власт мораће да пређе са речи на дела, сматра Драгослав Дедовић.

Да бисмо знали какав ће однос успоставити нова немачка влада – која није ни у нацрту – и стара владајућа екипа са Вучићем који је надлежан за све, Брнабићевом, која о томе нема мишљење, и Дачићем, који зна како се свађа са комшијама – морамо кратко описати досадашње стање.

Са досадашњег становишта, београдска постчетничко-постсоцијалистичка елита је

веома корисна. Вучић гарантује три ствари: Србија као ходник према блискоисточном паклу неће пропуштати избеглице.

Вучић ће укључивати тврдонационални жмигавац, али ће возити право према Унији без калашњикова на коленима. Треће, гарантоваће ниску цену рада за немачки и сваки други капитал у складу са својом неолибералном идејом прикључивања малог, уништеног система на велики надмоћни економски простор.

Докле год Београд буде на таквом курсу неће бити конфликта са Берлином.

Наиме, Ангела Меркел не воли драму. А она ће остати режисер односа. Могући либерални шеф немачке дипломатије Кристијан Линднер јесте, додуше, у предизборној кампањи споменуо потребу нормализације односа са Русијом. Он је тиме само нагласио познату улогу своје странке као сервиса крупног капитала. А њему не одговара економски рат са Москвом. Али нека се русофилна српска душа не порадује прерано. И Трамп је проглашен Србином, па га је машинерија преусмерила на конфротативни курс.

Берлин нерадо мења своју спољну политику, нарочито под Меркеловом, па то неће променити ни реконфигурација њеног кабинета. Нешто ће се ипак променити. На унутрашњем плану се у Немачкој очекује скретање укупне политике удесно. Успех националистичко-конзервативних парола, комбинованих са екстремним десничарењем Алтернативе за Немачку показао је да су на десном крилу демохришћана политичке трупе дезоријентисане и слабе.

Јачање десних елемената у новој влади, предвођених баварским премијером Зехофером, донеће највероватније нешто тврђе ставове и у Бриселу. У пакету ће бити и нешто ситничавије претресање поглавља, али и резолутнији став о Косову, које је за Берлин недвосмислено самостална држава, а за Београд није.

Тако ће се иза исте реторике о правној држави, слободним медијима и реформама, те нормализацији односа са Косовом крити више захтевности. Тешко да ће ико у Београду себи и даље моћи да приушти савамалске гафове, а да то овај пут не наиђе на отворену критику, која се до сада чула иза дипломатски притворених врата.

Но, пре тога Ангелу Меркел чека компликован задатак. Пре него што Београд дође на ред, она до божићних празника мора да формира владу у којој ће заједно бити леволиберални зелени, десничарски настројени и губицима исфрустрирани баварски конзервативци и амбициозни либерали.

Како год, време Вучићевог позивања на пријатељство са Берлином може се краће време необавезно наставити. Потом ће власт морати да пређе са речи на дела.

(Дојче веле)